

جنگ ایران و عراق:

نوطه‌ای علیه خلفهای دوکشور

سراجام در گیریها بظاهر مرزی، پراکنده و کوچک بین ایران و عراق در ماههای گذشته تبدیل به جنگ تمام عیار گردیدند که از طرف دولتها مرجع ایران و عراق به خلفهای زحمتکش و فقیر هر دو کشور تحمیل شد.

دول مرجع عراق و ایران در این جند روزه با بکارگیری کلیه جنگ افزارهای که از زرایخانه‌های امپریالیسم و سوسیال امپریالیسم تهیه کرده بودند و با بماران کلیه منابع منعی و نفتی یکدیگر به انهدام کلیه تأسیسات مزبور برداختند - تا میانه که ببهای استئنار زحمتکشان در هردو کشور برباشده و خساراتناشی از این جنگ غیرعادلانه نیز بی شک بر گرده زحمتکشان ایران و عراق سنگینی خواهد کرد.

اختلافات بین دو کشور سابقهای طولانی داشته که منظمه آن از یکطرف در شونیم و ناسیو نا لیسم عرب و از طرف دیگر در برتری طلبی و نقش زاندارمی رژیم جلد شاه تا قبل از قیام نهفته بود. ورژیم عراق از زمانی که احتمال روی کار آمدن یک رژیم جمهوری اسلامی در ایران را پیش‌بینی میکرد (پیش از سفر آیت‌الله خمینی به باریس)، نسبت به این مسئله شدیداً «حسابت‌نشان میدارد و حاضر بود باشه هم مستشود و علیه انقلاب خلفهای ایران توطئه کند. علت این وحشت را در تائثیر جنبه‌ی شیعیان عراق از انقلاب ایران با رهبری مذهبی (شیعی) باید دید» (ضمیمه شماره ۱ پیکار ۴۹)

با روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی دولت‌بعث عراق به تحریکات و نسبیه‌های خود بُعد وسیعتری بخشدیده و به طراحی و اجرای عملیات تروریستی و انفجار تأسیسات ذفتی در منطقه خوزستان نستزد. از طرف دیگر سردمداران حکومت جدید ایران نیز با حرکت‌از‌ماهیت انحصار طلبانه و مرجع خوبیش و با لافت‌زنی‌های کودکانه و احمقانه خوبیش مبنی بر باطل‌اح صدور «انقلاب اسلامی» بخارج از مرزهای ایران نه تنها کوچکترین گامی در جهت حل و فصل اختلافات از طریق مذاکرات بر نداشته بلکه بر عکس با پشتیبانی و حمایت از گروهکهای مرجع و وابسته با امپریالیسم عراقی از قبیل «موت الدعوه» و ۰۰۰ در امور داخلی عراق نخالت نموده و به تشدید این اختلافات دامن زده است.

دولت فاشیستی عراق که منتظر شرایط مناسبی برای تلافی و تحقق بخشیدن بخواستهای سلطه جویانه و شوونینیستی خود بر منطقه خلیج فارس بود با استفاده از ضعف دولت جمهوری اسلامی که خود منتج از ماهیت‌ضد مردمی آن میباشد - سیاست‌خود را در بعد حدیدی و این بار بصورت‌حمله گسترده نظامی ادامه داده و مناطق غربی و جنوب‌غربی ایران را مورد تعرض نظامی قرار داد.

برای ارزیابی از این جنگ تعیین کننده این نخواهد بود که کدام یک از طرفین متخاصل اولین گلوله را شلیک نموده‌اند، بلکه فاکتور تعیین کننده همانا ماهیت‌طبقاتی دول متخاذم و اهدافی است که طرفین با براه انداختن این جنگ دنبال مینمایند.

جنگی که بین دول عراق و ایران در جریان است جنگی است ماهیتاً «ارتجاعی، ضد خلقی و ضد انقلابی که بوسیله سردمداران مرجع دو دولت به خلقها و زحمتکشان دو کشور تحییل گردیده - جنگی است غیر عادلانه که نه در خدمت منافع توده‌ها و زحمتکشان کشورهای ایران و عراق، بلکه مختصاً در خدمت توجیه و تحکیم حکومتها مرجع و ضد خلقی دو کشور می‌باشد.

اهداف مشترک دولتین ایران و عراق از این جنگ منحرف کردن افکار توده‌های زحمتکش این دو کشور از علل واقعی مشکلات اقتصادی - سیاسی و فقر و درماندگی و دامن زدن به احساسات ناسیونالیستی و درنتیجه بسیج زحمتکشان بحول محور سیاستها خدا نقلابی خوبی میباشد.

رژیم جمهوری اسلامی که با وجود گذشت حدود دو سال از حاکمیت خود نتوانسته به ابتدائی ترین خواسته‌ای زحمتکشان پاسخ مثبت نهدو هرگونه حرکت اعتراضی و خواست بحق زحمتکشان شهر وده و خلقها ای تحتستم و پیغما پیش آنان خلق دلاور کرد را با ترور و قهر فاشیستی سرکوب نموده واعتماد بخش وسیعی از توده‌های مردم را ازست داده، سعی برآن دارد که از جنگ با عراق برای جلب مجدد اعتقاد توده‌ها و دامن زدن به توهمندان آنان حداکثر بهره برداری را بینماید. هیات حاکمه در صدد است که با دست زدن بتبلیغات دامنه دار و طرح این مسائله که «اسلام در خطر است» و جنگ بین «کفر و اسلام» در جریان است، ارتضی و با سداران را تطهیر نموده و بر سایه ارتضی و جنایات دو سال اخیر سپاهیا سداران بخصوص در ترکمن صحرا و کرستان پرده ساترا نکند.

وظیفه انقلابیون و بخصوص انقلابیون کمونیست در این مقطع حساس تاریخ میهن ما این نیست که دنباله روسیاستهای شوروینیستی - ناسیونالیستی و ضدخلقی هیات حاکمه شده بلکه راست تاریخی آنان در این امر نهفته است که یا افشاگری ماهیت طبقاتی یا ضدخلقی دول متخاصم وجودگر تحمیلی و تشکیل و تحکیم صفت مستقل انقلابیون و زحمتکشان جنگ ضدخلقی را بمعارزهای برای پیشبردازی اینقلاب مبدل نموده و با شرکت فعال و مسلحانه برای عقب نشاندن مهاجمین عراقی، اهداف ارتجاعی رژیمها ای ایران و عراق را بدخلقها ستمکش توضیح داده و جبهه واقعی انقلاب را هرچه بیشتر گسترش و استحکام بخشنده: لازمه بیشبردازی این سیاست صحیح و انقلابی افشاگری اکثریت چریکها «، « رهبری اکثریت چریکها »، « حزب رنجبران » نیست و خاکبندی چون « کمیته مرکزی حزب توده »، « رهبری اکثریت چریکها »، « حزب رنجبران » و ... میباشد که مانند همیشه وظیفه تقدیس و تبلیغ ضدانقلاب را بعده گرفته و تمام کوششان برای این است که با تحریق توده‌ها و تا « بی بهمه چانبه سیاستهای رژیم ضدخلقی و تبلیغ جنگ ارتجاعی بعنوان - جنگ میهنی »، « زحمتکشان را به گوشت دم توپ بورزوایی و خرد بورزوایی مردم‌ستی تبدیل نمایند.

جنگ غیرعادله بین ایران و عراق جنگی است که جدا از خواست طرفین متخاصم در خدمت منافع غارتگرانه امپریالیسم آمریکا و سوسیال امپریالیسم شوروی و کلیه مرتعین جهان میباشد، چه این جنگ زمینه توسعه نفوذ سلطه‌گار تگران جهانی را در هردو کشور مساعدتر نموده و باعث رونق تجارت اسلحه که خود سیله‌ای برای غارت ثروتها ای ملی کشورها فقیر میباشد، میگردد.

خلقهای مبارز ایران و عراق! انقلابیون و کمونیستهای ایران و عراق!

صفوف خود را فشرده کرده و با تقویت همبستگی انقلابی زحمتکشان هردو کشور چهره ارتجاعی و ضدرسمی جنگ تحمیلی و رژیمها ای متخاصم را افشا نموده و با تمام نیرو برای بایان دادن به این جنگ خانمان سوز که فقط در خدمت امپریالیسم و ارتجاع میباشد متحداه گام بردارید!

برقراریا دوخت رزمnde بین توده‌های زحمتکش ایران و عراق و کلیه
خلقهای عرب!

۱۹۸۰ سپتامبر ۲۹

هیات مسئولین موقت اتحادیه جهانی دانشجویان و
محصلین ایرانی در خارج از کشور
(هوا دار از مان بی کار در راه آزادی طبقه کارگر)